

חג המולד של בובי

הנס וילהלם

בובי רץ בשלג. זה היה החורף הראשון שלו והוא
נהנה ממשחק עם פתיתי שלג. אבל לקראת ערב
התעייף וחזר רעב הביתה.

בובי שמע כבר את המילה הזו
אבל לא הבין מה פירושה. "זה
משהו משעשע?" שאל.
"כן, מקבלים מתנות" ענה
איגור בפיהוק נוסף.

"כל אחד?" שאל בובי בסקרנות.
"אם חשבת על משהו מיוחד, סנטה קלאוס יביא
גם לך משהו" אמר איגור.
"אא.." מלמל בובי "מה יביא?"
"זה על מה שחשבת" ענה איגור.

אבל דווקא היום היה צריך לחכות
לארוחה שלו. לאיש לא היה זמן
בשבילו. למה אנשים נוהגים בצורה
משונה כזו?

ואפילו סנאי, שניתן לרוץ אחריו.

בחדר הילדים יש מכוניות, כדורי משחק, ובובות.

נעלים וגרביים הוא פיזר בבית כולו.

לא, צעצועים הוא לא צריך.

בובי הרהר רכע ושאל
"ואתה חשבת על
משהו?"
"בוודאי" ענה איגור
ואחרי רגע אמר "חשבת
על עכבר מכני. ואתה?"

"עוד לא היה לי זמן לכך" אמר בובי.
"אז הגיע זמן! היום יבוא סנטה קלאוס!"
כבר היום, חשב בלבו בובי. אז על מה לחשוב מהר כל כך. אולי על צעצוע? אבל יש לו כבר מספיק צעצועים משלו:

כדאי להתייעץ עם אחרים. "על איזו
מתנה חשבת?" שאל בובי את דג
הזהב.
"הומפרט דג הזהב הוציא בועות מהפה
"חשבתי על טירת מים, כדי שאוכל
לישון בה."

"אילו רק מישהו היה עוזר לי לחשוב על מתנה"
נאנח בובי. הוא לא ידע מה לעשות. "צריך להמשיך
לשאול" החליט, ורץ החוצה.

"אולי לחשוב על משהו דומה?" הרהר בובי. אבל
היה לו כבר סל שינה נעים, חמים ורך ביותר!

"חשבת כבר על משהו שתרצה לחג המולד?" שאל את הדרור.
"וודאי" צפצף הדרור "המון אוכל, גרגירים, תולעים קטנות, ואולי איזה תפוח עץ מתוק ועוגיות.. כן, בחורף האוכל הוא החשוב ביותר בשבילי. תאמין!"
".. עוגיות? תפוחים???" אולי גם אני אחשוב על דברי אוכל?" חשב הכלבלב.

"בעצם יש לי הכל מה שנחוץ לי"
חשב בובי "מלבד חלום לחג
המולד.
איגור החתול פתח עין אחת
"אתה כבר יודע מה תרצה
במתנה?" שאל.

"בוודאי" שיקר בובי, השאלה
עצבנה אותו.
"על מה חשבת?" שאל איגור
שוב.
"זה סוד" נבח בובי.

אבל הרגיש איום ונורא.

אבל כלי האוכל שלו היה תמיד מלא והכל שבו
היה טעים ביותר.

הוא התחבא בסל שלו. היה עצוב מאוד. הוא פחד
שיצחקו ממנו אם לא יקבל כל מתנה לחג. איזה
ערב עצוב היה זה!
בובי נרדם, אבל גם בחלום הרגיש מאוד בודד.

בבית הייתה מהומה. האנשים התרוצצו, ארזו חבילות,
גזרו ניר צבעוני. בובי הרגיש מיותר לגמרי.
"החג הזה לא מוצא חן בעיני" חשב "לאיש אין זמן
בשבילי ולא מוכן לעזור לי לחשוב על מתנה."

באמצע הלילה בובי התעורר. הוא שמע רעש
מוזר! מישהו נכנס לבית! מוטב שיבדוק זאת!
הרעשים נשמעו באח. גנב? ואז הוא הבין "זה
סנטה קלאוס" ילל בשקט "הוא מביא מתנות
לכולם, רק לא לי."

סנטה קלאוס צחק
"זה עוד לא קרה לי!"
אמר "לכולם יש בקשות
וחלומות, לקטנים
ולגדולים, לאנשים
ולחיות. אבל הבה
נחשוב. אולי בכל זאת
אמצא משהו בשבילך!"

בובי ראה איך האורח מוציא מתנות מהשק.
וכשגמר פתאום הוא הרגיש בכלבלב.
"איך קוראים לך, קטן?" שאל.
"בובי" ענה בובי.
"בובי. אינך רשום אצלי בספר. לא חשבת על
שום מתנה?" שאל סנטה קלאוס.
"לא.. לא ידעתי על מה לחשוב" אמר בובי.
הוא התבייש מאוד.

הוא הוציא חבילה צבעונית
קשורה בסרט יפה. "זה בשבילך,
בובי" אמר בחיור.
"בשבילי?" בובי לא רצה להאמין.
"כן, כן, מתנה בשבילך" אמר
סנטה קלאוס

"אבל אני חייב ללכת הלאה. לפני
עוד עבודה רבה. להתראות בחג
בשנה הבאה." והוא חזר לתוך
האח ונעלם שם.

הוא התחיל לחפש בשק שלו.
"אהא!" אמר בסוף "ידעתי שיש משהו לכלבלב
קטן שיש לו הכל!"

בובי כמעט והתפוצץ משמחה וסקרנות
"תתעוררו כולכם!" נבח "קיבלתי מתנה!
תתעוררו!"
הוא רקד סביב המתנה שלו ומשך בסרט.
מה יכול להיות שם?

זה הרי לא יתכן! ובכל זאת: "חג שמח!"
מהחבילה נבח כלבלב קטן "שמי פרנץ.
ואתה?"
"אני בובי, בובי.." ענה בובי מבולבל לגמרי.
"שם יפה" ענה פרנץ "אבל בוא ונשחק!"
"וודאי!" ענה בובי

"תנסה להשיג אותי!" קרא פרנץ והתחיל לרוץ.
בובי רץ אחריו דרך החדר, סביב כל המתנות
והחוצה לשלג. שני הכלבים רצו מאושרים כמו
שרק כלבים קטנים יכולים להיות מאושרים.